

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

792(47.325)
E-81

02 NOV 2010

88

10-րդ ԹԱՏԵՐԱԾՐՋԱՆ

1931 թ.

Հ. Ա. Խ. Հ.

ՅԵՐԵՎԱՆ

Ա Ռ Ա Ջ Ի Ն
Պ Ե Տ Ա Կ Ա Ն
Թ Ա Տ Ր Ո Ն Ի
Գ Ա Ս Տ Ր Ո Լ Ն Ե Ր Ը

732/17 926
27

ՀՈՒՆԻՍ

ԼԵՆԻՆԱԿԱՆ ԹԻՖԼԻՍ

09.04.2013

6748

Հ. Ս. Խ. Հ. ԱՌԱՋԻՆ ՊԵՏԹԱՏՐՈՆԻ (ՅԵՐԵՎԱՆ)
ԳԱՍՏՐՈՒԼԱՅԻՆ ԾՐՋԱԳԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ 1930—31 Թ.

792 (97.925)
47

Պետրոսի սպարան. Բուլլատիվում և. Պասվ. 2709. Տիբում 1500

10312-58

3

Խորհրդային Հայաստանի 1-ին Պետական թատրոնը խոշոր կուլտուրական գործոն է սոցիալիստական շինարարության մեծ գործում: Իր գոյություն, մասնավորապես վերջին տարիներում այդ թատրոնը քաղաքական մեծ դեր խաղաց մեր իրականության մեջ, լինելով գաղափարախոսական ազդեցիկ և հզոր գեղարվեստական լարված պայքարի շրջանում: Նրա աչքի ընկնող արժանիքն այն է, վոր նա քաղաքական պրոպագանդայի և գեղարվեստականության, միասնության ճանապարհով և զարգանում: Նրա հիմնական ուղին ճիշտ և: Ահա այդ հանգամանքի շնորհիվ Հայաստանի 1-ին Պետական թատրոնը համապատասխան գնահատության արժանացավ Համախոթական 1-ին ոլիմպիադայի կողմից: «Ընդհանուր առումով ժյուրին արձանագրում է, վոր Հայաստանի Պետական թատրոնի գեղարվեստական յեվ քաղաքական այն ճիշտ ղեկավարությունը, վորը հայտնաբերվեց նրա աշխատանքներում, կանգնած է իր ստեղծագործական անհատականության գրեթե ամբողջական ճիշտ ուղիքի վրա և ունի Խորհրդային թատրոնների շարքում աչքի ընկնող տեղ գրավելու բոլոր տվյալները»:

ՀՍԽՀ — СССР
И. А. Масникова
ՄԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ

ГОСУДАРСТВЕННОМУ ТЕАТРУ ССР АРМЕНИИ

Гостеатр Армении является ярким показателем быстрого культурного роста этой республики. Имеющий в своем прошлом большие достижения в области драматургии и отдельных актерских дарований, театр, как таковой, спаянный единством политических и художественных заданий, возник лишь после советизации Армении, на почве, созданной вокруг него пролетарской общественностью. За время своего развития театр сумел собрать крепкие молодые актерские кадры, выделить способную режиссуру, художников и музыкантов. В то же время следует отметить успешное преодоление театром традиций дореволюционного армянского театра, с его индивидуализмом, бытовизмом, разрозненностью исполнения, и овладение театральным мастерством, характерным для современного советского театра. При всех этих данных Гостеатр Армении следует признать фактом огромного культурного и политического значения не только для Советского Союза, но и зарубежных стран.

Обращает на себя внимание при наличии классического и попутнического репертуара отсутствие пролетарских оригинальных пьес, в связи с чем пролетарская тематика представлена в театре лишь переводными пьесами русских авторов, переделанными и приспособленными к условиям Армении безусловно удачно и правильно («ЯРОСТЬ»). Также правильной следует признать критическую переработку классики («ПЕПО»).

Театр обнаружил несомненно высокий уровень актерской культуры, свободное владение коллектива средствами театральной выразительности, четкий рисунок игры и ритм движения, сдержанную силу жеста и высоко развитую культуру слова. Необходимо отметить, что все эти данные, с особенной успешностью используются театром для подчеркивания социально-классовой значимости образов, в частности в изображении трудовых социальных групп, которое в этом случае содержит особенно много национальных элементов мастерства.

Художественное оформление спектаклей, при хороших качествах цвета и фактуры, обнаруживает нечеткость и искусственность композиции (ряд необыгранных и трудно обыгрываемых мест).

На достаточно высоком уровне стоит режиссерская работа, обнаруживающая современную театральную культуру и умеющая работать с актерами.

В целом Жюри констатирует, что Гос. театр Армении при том правильном художественном и политическом руководстве, которое обнаруживает его работа, стоит на верном пути выявления своей творческой индивидуальности и имеет все данные для занятия одного из видных мест в ряду передовых советских театров.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ОРГКОМИТЕТА ОЛИМПИАДЫ Ф. КОЧ.
ОТВЕТСТВЕННЫЙ СЕКРЕТАРЬ ОЛИМПИАДЫ А. ГЛЕБОВ.
СЕКРЕТАРЬ ЖЮРИ ОЛИМПИАДЫ Б. СИМОЛИН.

11-го июля 1930 г.
Москва.

Թատրոնի այս տարվա գործունեությունը հարստացել է մի շարք նոր նվաճումներով: Թատրոնին հաջողվեց մասամբ լուծել այն բացը, վորը ուղիմպիադայում ևս առանձնապես նշվեց: Այդ ինքնուրույն Հայկական ակերտուարի բացն է: Մեր Թատրոնի ակերտուարի մեխը Թարգմանական կամ փոխադրված պիեսներն են: Այս տարի Թատրոնի գործ դրած ջանքերի շնորհիվ հաջողվեց բեմադրել յերկու ինքնուրույն նոր պիեսներ— «Ողակում» (Վ. Վաղարշյանի) և «Թշնամին» (Տ. Հախումյանի): Այդ յերկու պիեսներից առաջինը նվիրված է քաղաքացիական պատերազմներին՝ Չանդեգուրում՝ 2-րդը Կոլտնտեսական շարժմանը Հայաստանում:

Յերկու պիեսներն ևլ ընդհանուր տեղեկաց ունեն ոյալիզմի գիծ նըշելու մեր դրամատուրգիայի զարգացման գործում: «Թշնամին» կրում է «Ցասումի» ազդեցություն ուժեղ կնիքը և ընդհանրապես նոր դրվագներ հանդես չի բերում: Թե առաջին և թե 2-րդ պիեսների բեմադրությունը (Գուլլակյան և Վաղարշյան) ընդհանրապես նույն ընույթն է կրում, ինչ վոր մեր Թատրոնի բեմադրական ներկայիս գերիշխող վոճին է հատուկ: Խուսափում նատուրալիզմից և ընդհանուր ձգտում դեպի բեմադրվելիք պիեսների ներքին բովանդակության, գտնափարների դասակարգչուության մաքսիմալ գրսեվորումը և բեմական միջոցների պրիոմները, ձևավորման բուր տարրերի գործադրումը այդ նպատակի համար—ահա այդ վոճի գլխավոր արժեքը: Ճարբեր պիեսներում, անշուշտ, այդ տարբեր հաջողություններ և կատարվում: Ամենից շատ հաջողվում է այդ գլխավոր Ռեփիսայոր Գուլլակյանին:

Հիմնական նույն մոտեցումը կիրառվում է և կլասիկ պիեսների բեմադրության մեջ: Սուհուրուկյանի «Պեպո» և «Խաթաբալա» պիեսների բեմադրությունը մեր ըմբռնած հայացքներով, նրանց ներկայացումը մեր հասկացողությունները—ահա թե ինչն է հատկապես արժեքավոր դարձնում այդ բեմադրությունները:

«Յերբ քաղաղները կանչում են» (Բեմադրություն Տ. Շամիրխանյանի) և «Տեմպ» (Բեմադրություն Ա. Գուլլակյանի) — աժմյական քաղաքական խնդիրներն են շոշափում:

Առաջինը—Միջազգային մենշելիզմի խաղացած օհակցիոն դերի ցուցադրմանն է նվիրված: Ավելի ցայտուն և ակտուալ է «Տեմպ»-ը—Սոցիալիստական շինարարության շուրջը մղվող դասակարգային պայքարի մի պատկերացում: Վերջինս՝ թե իր գաղափարախոսական դրույթով և թե, մանավանդ իր բեմադրությունները մեր Թատրոնի այս տարվա 2-րդ նվաճումն է: Այդ նվաճումը մեր Թատրոնի համար ազգակ պետք է հանդիսանա և ավելի ևս լարել իր ուժերը՝ վերակառուցման շրջանի պահանջների համաձայն առաջ տանելու իր աշխատանքները և վերացնելու բացերն ու ձեղքվածքները:

Հայաստանի Առաջին Պետական Թատրոնը 24 թվից հետո կենդանականում հանդես չի բեկել: Նրա այս տարվա գաստրոլները կենդանականում նպատակ ունեն աշակից դարձնելու այդ Թատրոնը Հայաստանի արդյունաբերական այնպիսի մի կարևոր կենտրոնի բանվորական մասսաների քաղաքական պայքարին և սոցիալիստական շինարարության գործին, վորպիսին է կենդանականը:

Արվեստի սեկտորի վարիչ
Կ. Արով

Գեղարվեստական դեկավոր
չեկ դիրեկտոր Հ. Շարյան

Տնտեսական մասի վարիչ
Ռ. Մայան

Գեղարվեստ. մասի վարիչ չեկ
Գլխավոր ռեժիսյոր
Ա. Գուլյանյան

Ռեժիսյոր
Վ. Վաղարշյան

Ռեժիսյոր
Տ. Շամիրխանյան

Նկարիչ
Մ. Արուտչյան

Նկարիչ
Ստ. Թարյան

Գեղարվեստական-բեմադրա-
կամ բաժնի վարիչ
Գ. Հովհաննիսյան

Վաստ. դեր-ուսի
Հառիկ

Վաստ. դեր-ուսի
Ո. Գուլյանյան

Վաստ. դեր.
Գր. Վանոյան

Վաստ. դեր.
Մ. Մանվելյան

Վաստ. դեր.
Բ. Մալախյան

ԳՐՈՒՆԵՍԱՐ — ԹԻՖԼԻՍ № 99 1930 թ.

Հատկապես 9-րդ թատերաշրջանի հաջողության փաստը արձանագրում է խմբի բարձր զորակ լինելու պարագան: Նրանց մեջ կան աչնայինները, վորոնք իրենց դերակատարումով ուղղակի մոնումենտալ ախպեր են ստեղծել: «Պեպո»-յի «Մաթարալա»-յի և «Յեկամտավոր պաշտոն»-ի բեմադրու-թյունները թատրոնի ստեղծագործական պատենցիայ հարուստ ուժերի ներ-կայությունն են վկայում:

ՎՈՍՈՒՆԻՍԻՍ ԹԻՖԼԻՉ

ՎՐԱՑԵՐԵՆ ԼԵՉՎՈՎ № 103 1930 թ.

Սերի առաջին ներկայացումն արդեն դրսևվորեց այդ թատրոնի գե-ղարվեստական մեծ արժանիքները և ակա՛ռազ զարձրեց Հայ թատրոնի աչ-քի ընկնող նվաճումները: Իրա հետ միասին պետք է նշենք, վոր գերասան-ների կազմի մեջ կան բարձրավորակ և տաղանդավոր դերասաններ:

Հ. Ներսիսյան

Ավետ Ավետիսյան

Ռ. Վարդանյան

Գ. Զամիրեկյան

Տ. Այվազյան

Որի-Բուռնյան

Ա. Վարդանյան

Այուզան-Գարագաշ

Վ. Մանուկյան

«ԿՈՄՈՒՆԻՍՏ» ԲԱԳՈՒ

28-5. 1930 թ.

Հայաստանի Պետական թատրոնը իր բարձր գեղարվեստական արտադրանքով կուլտուր-քաղաքական նշանակություն ունեցող մի խոշորագույն գործոն է հանդիսանում: Դա կուլտուրական հեղափոխության Փրոնտում Պորհրգային Հայաստանի տարած մեծ նվաճումներն է ապացուցում:

«ԿՈՄՈՒՆԻՍՏ» ԲԱԳՈՒ

ՀԱՅԵՐԵՆ ԼԵԶՎՈՎ 18 մայիսի 1930 թ.

Առաջին իսկ ներկայացումը մեր առաջ բաց և անում թատրոնի իդեոլոգիական ու գեղարվեստական դեմքը: Յեվ հենց առաջին ներկայացումից հետո մեզ համար հասկանալի չե դառնում այն բուն խանդավառ հետաքրքրությունը, վոր բանվորներն ու լայն աշխատավոր մասաններն են ցույց տալիս այդ թատրոնին:

«ԿՈՄՈՒՆԻՍՏ» ԲԱԳՈՒ

ԹՈՒՐԲ ԼԵԶՎՈՎ 1930 թ.

Բոլոր հաջողություններից զատ ամենամեծ հաջողությունը թատրոնի ամբողջ կուլիկտիվի մի մարդու նման, մի ձևորովմի լեզվով կատարած աշխատանքն է: «Ցասում» — պիեսի ներկայացումը ապացուցում է, վոր թատրոնը վերին աստիճանի հառաջադիմել է և իսկական առումով մի հեղափոխական թատրոնի վերածվել: Պետք է հիշատակել, վոր Բագվի բեմերի վրա այսքան հաջող և կայուն ներկայացումների մենք շատ քիչ ենք հանդիպել:

«ՅԵՆԻ-ՅՈՒ» ԲԱԳՈՒ

ԹՈՒՐԲ ԼԵԶՎՈՎ 27-5-1930 թ.

Հայաստանի Պետական դրամատիկ թատրոնը Անդրկովկասյան թատրոնների մեջ աչքառու տեղ է զբաղում: Այս թատրոնը իսկապես կուլտուրական թատրոն է:

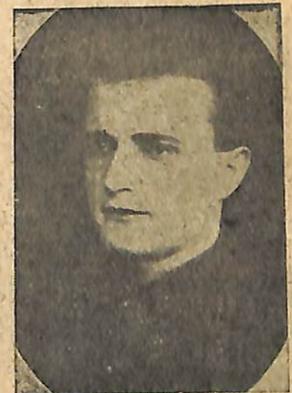
Հայաստանի Պետթատրոնը շատ մեծ հետաքրքրություն է առաջացրել Բագվի հասարակության մեջ:

Լ. Մարյան

Հայկուհի-Գարագաշ

Հ. Այվազյան

Москва 1930 г.

Государственный театр С. С. Р. Армении может по праву занять одно из выдающихся мест среди национальных театров.

О Т Е А Т Р Е.

„СОВЕТСКИЙ ТЕАТР“

Москва № 8. 1930 г.

На спектаклях армянского театра вспоминаются представления итальянских трупп — венецианцев или неаполитанцев. Их сближает великолепный темперамент актеров, легко и звучно несущийся со сцены в зал; несколько условная манера игры, обращенная к зрителю, и крепко связывающая его с актерами: отличный ритм, позволяющий без утомления смотреться по полтора часа акты старой комедии Сундукяна „ШЕПО“.

Но при сходных чертах есть и большие различия: хаотической неорганизованности итальянцев армяне противопоставляют спектакль, организованный в плане современной культуры.

На небольшой сцене, в трудных технических условиях армянские художники делают большое культурное дело.

Армянский театр, может быть вернее многих других, уже нащупал формулу „национального по форме, пролетарского по содержанию“, так как, не потеряв ничего из особенностей армянского актера, но развивая их и вправляя их в грани современной культуры, он одновременно пронизывает спектакль и классовым содержанием.

МАРКОВ

А. Цамрян

Я. Цамрян

Я. Цамрян

О Т Е А Т Р Е.

„ИЗВЕСТИЯ Ц. И. К.“

14/УП—1930 г.

Армянский театр показал себя прежде всего крепким актерским коллективом, обладающим определенной реалистической школой игры, отличающимся четкой проработкой образов и хорошим национальным юмором.

О Т Е А Т Р Е

„РАБОЧИЙ И ИСКУССТВО“

Москва № 36, 1930 г.

Этот театр знает куда идет, к чему стремится и для кого работает. Театр Советской Армении, с одной стороны, критически овладевает классической драматургией, как национальной, так и других народов. С другой — активно работает над перенесением на свою национальную почву наиболее тематически нужных сегодня советских пьес. В том и другом случае он одерживает значительные победы. Театр Армении — на правильном пути.

О Б А К Т Е Р А Х.

ЖУРНАЛ „Р А Б И С“

Москва 1930 г.

Труппа Государственного театра Армении имеет в своем составе большое число талантливых исполнителей, обладающих хорошей сценической школой, и умеющих сочетать легкую гротескность с живым национальным юмором.

Н. ВОЛКОВ

„О Б А К Т Е Р А Х“

В искусстве армянских актеров выделяется выразительность позы и жеста.

Н. ОРУЖЕЙНИКОВ.

„М О Л О Т“

Ростов—Дон, 29/V—1930 г.

Гостеатр Советской Армении в отличие от старого досоветского театра, взял в основу своей деятельности прежде всего обслуживание интересов рабочих и крестьянских масс, популяризацию идей социализма и, в частности, боевых лозунгов социалистического строительства.

Театр за эти годы сколотил довольно крепкий актерско-художественный коллектив. Главная ставка театра — на молодежь, среди которой не мало актеров с большим будущим.

Гостеатр Армении имеет большое политическое, общественное и культурное значение.

Մ. Կոստանյան

Լ. Ախևանյան

Ժ. Սամվելյան

Վ. Բագրատյան

Վ. Մարգարյան

Մ. Գաղարյան

Գ. Ախևանյան

Ռ. Սարգսյան

Գ. Գաղարյան

Օ ԹԵԱՏՐԵ

„ՅԱՐՅԱ ՎՕՏՕԿԱ“

1930 թ. Կիև.

Սյուժե «ՅԱՐՅԱ»-ը ոչ միայն տալիս է հարուստ հնարավորություններ արտահայտելու թատրոնի ստեղծագործական ուժերը, այլև «սիմվոլիզիւր» գեներալն ուղի թատրոնի, որը կարգադրված է ժամանակակից կյանքի, ծառայելու պայքարին և կառուցմանը աշխատանքային դասի.

Թատրոնի անսամբլը ցուցաբերում է իր ընդհանուր արտահայտչական ուժերը, որոնք ցուցաբերում են անկասկածաբար մեծ մակարդակի վրա թատրոնի արտագործական կազմակերպչական աշխատանքի.

Րեհի մախմուրով
Ս. Սեյդան

Ռեհիսյանի ոգնական
Ս. Դավթիսյան

Հյուսիսի վարիչ
Խ. Կապրյան

„ՅԱԿԻՆՍԿԻ ՐԱԲՕՇԻԻ“

1930 թ.

Սկզբից-ից սյուժեից հետո հասկանալի է դառնում այն մեծ շահագրգռությունը, որը ցուցաբերում է աշխատանքային ժողովուրդը այս թատրոնի նկատմամբ.

Արտագործական ուժի թատրոնի համար թատրոնի կյանքը կառուցվում է միասնական ուժերով և համագործակցությամբ.

Դ-ին թատրոնի գեղարվեստ-ազատարիտ պրոբնա

„БОЛЬШЕВИСТКАЯ СМЕНА“

Ростов—Дон 25/V—1930 г.

Гостеатр Армении, являясь детищем пролетарской революции, поставил перед собой задачу обслужить рабочих и крестьян Армении, стать орудием политического и культурного воспитания трудящихся Армении, и весь пройденный им путь — осуществление тех задач, которые были поставлены перед Гостеатром.

ՊՐՈԼԵՏԱՐ ԹԻՖԼԻՍ № 103 1930 թ.

«Պատարալան» եպիգրոզների վեր ածելը անշուշտ, աշխուժութունն և մտցնում շարուն ձևով մինչև այժմ խաղացվող պիեսայի մեջ: Այս հանգամանքն ավելի դուրըմբունելի չե դարձնում. դրությունները համոզեցուցիչ են դառնում և գրավիչ:

«Պատարալան»-ի այս ձևի բեմադրութունը մի խոշոր նվաճում և մեկը թատրոնի իրականության մեջ:

О ПЕПО И ХАТАБАЛА.

В комедиях Сундукяна (ПЕПО и ХАТАБАЛА) мы увидели талантливое освещение и обновление старого текста. ГУЛЛАКЯН усилил разоблачительные тенденции автора, дал более четкую классовую трактовку персонажей, это удачные и режиссерские и актерские работы, соединяющие яркость бытовых красок с новым формальным и идеологическим подходом.

Ի-ին Պատարալանի կից բաներական տիկնիկուսի 2-րդ կուրսը

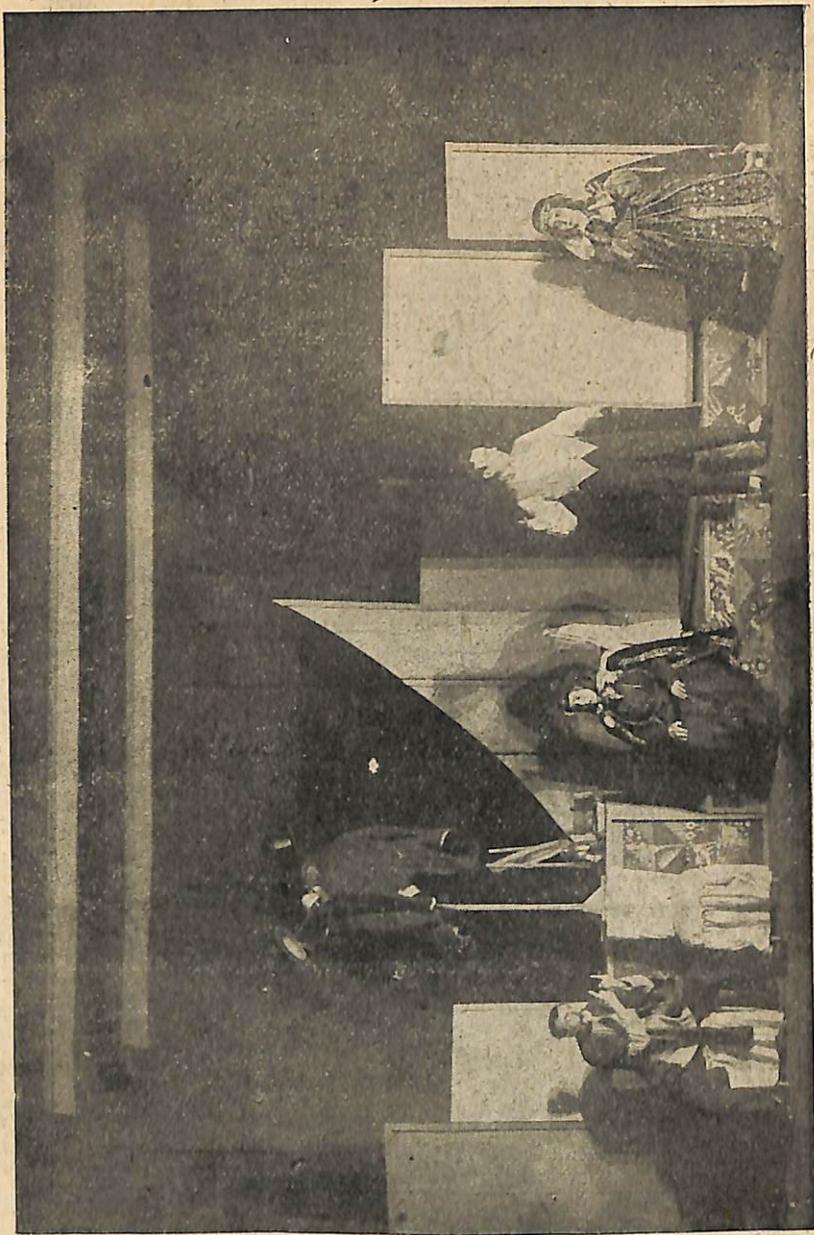
Բեմադրութ. Ս. Գուլլակյանի կառավարումը 2-րդ կուրսի արտ. ձեռնարկ Ս. Քարապետի

„ПЕПО И ХАТАБАЛА“

„П Р А В Д А“

Москва 1930 г. № 187

Перед театром стояла задача не просто реставрировать эти пьесы („ПЕПО“ и „ХАТАБАЛА“), а раскрыть в них с достаточной силой то социальное звучание, какое может содержаться в произведениях рисующих армянскую буржуазию второй половины XIX века.

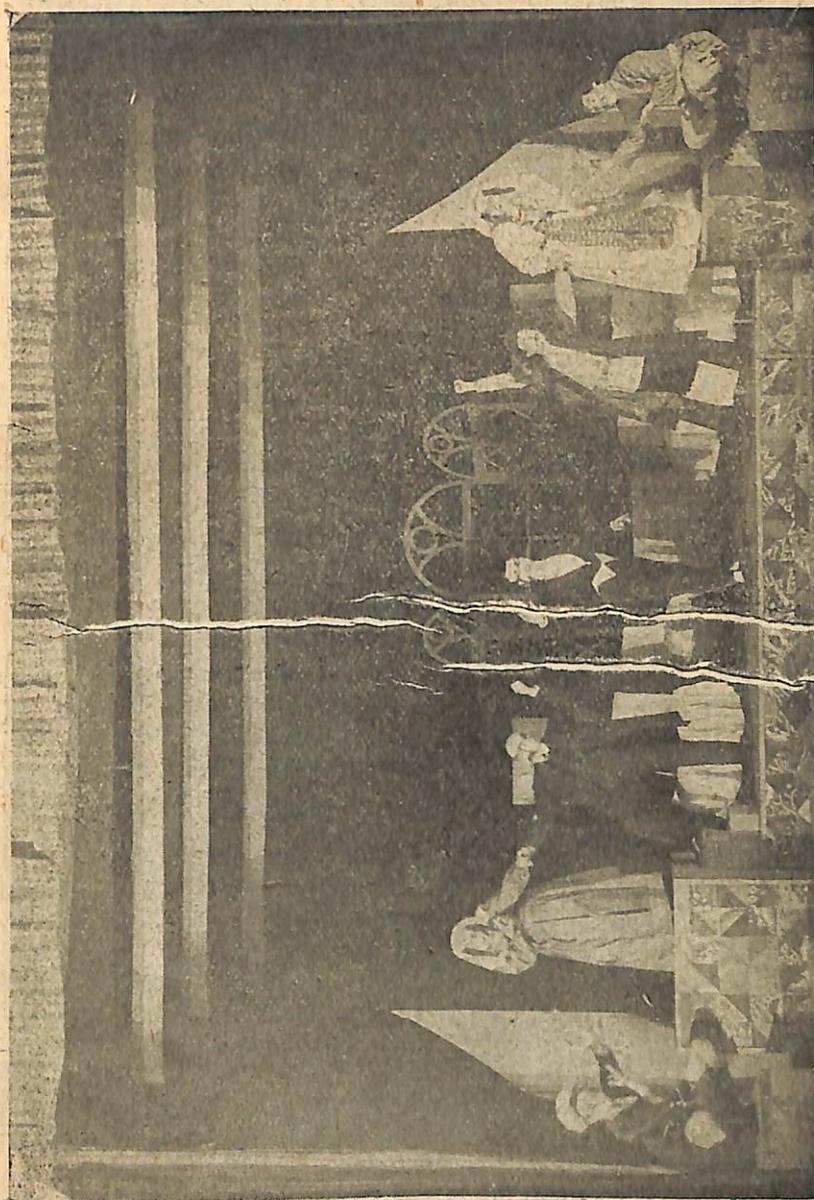
Բեմադրութ. Ս. Գալլախյանի համարապահ 3-րդ դասով, արտ. ձևով. Ս. Փարսյանի

ՌԱԲԻՏ
 Москва 1930 г.

Прогрессивные тенденции Сундукяна позволяют легко использовать старые тексты для современных спектаклей. И это умелое освежение и обновление классиков мы и находим у Гуллакяна. Для этого он, с одной стороны, усилил классовую типизацию героев комедий Сундукяна, а с другой — развил чисто театральные черты комедий, применив в построении спектакля приемы эпизодического деления, конструктивных реальных декораций, монологов в публику и т. д. Успеху армянских спектаклей способствовала выразительная игра актеров.

Н. ВОЛКОВ.

16-75-2/301

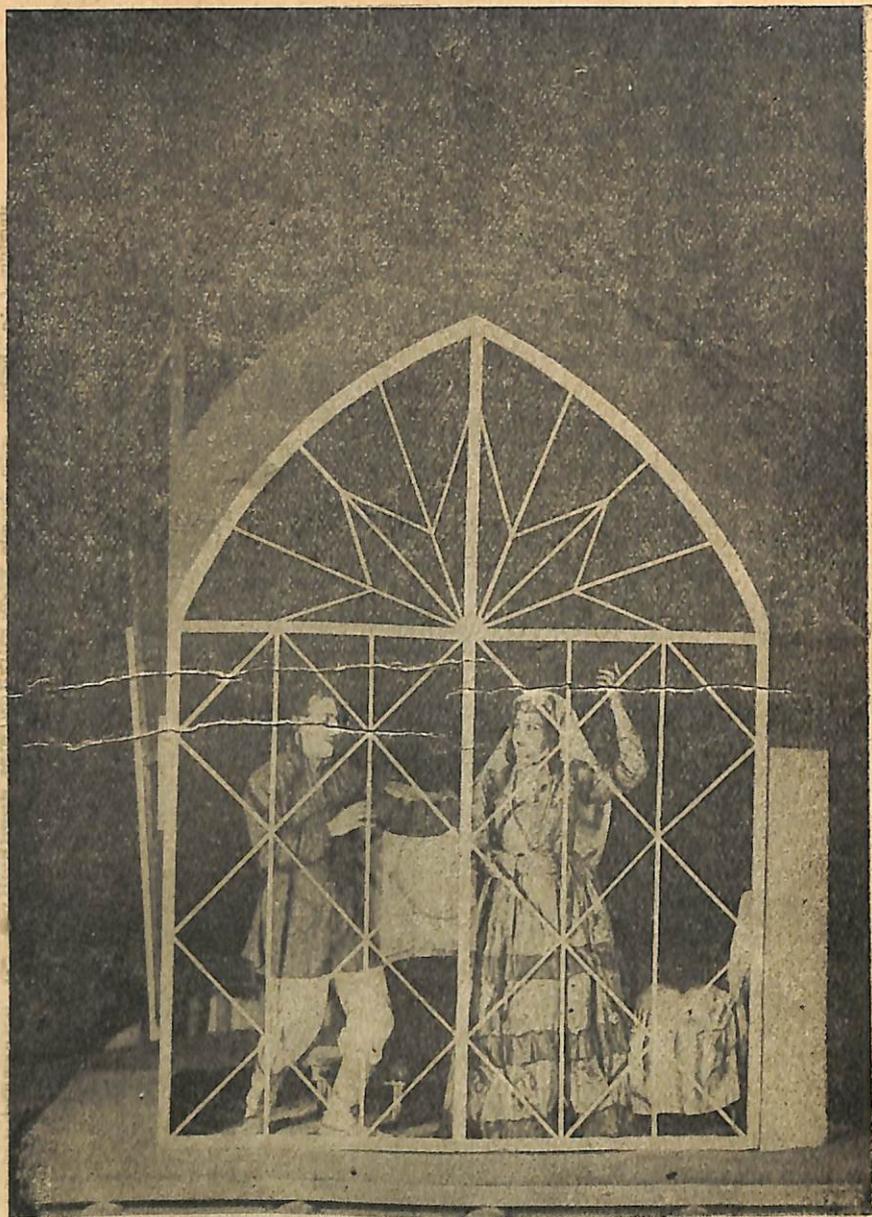
Բեմադրութ. Ս. Գալլախյանի համարապահ 6-րդ դասով, արտ. ձևով. Ս. Փարսյանի

ՊՐՈԼԵՏԱՐ — ԹԻՖԼԻՍ № 107

1930 թ.

«Պեպո»-յի նման կլասիկ չերկը ձեռքերով չէր, անձանաչիլիութիան հասնելու չափ շրջանակներում և մատուցել այն առանց աղավաղելու տեղաւոր, չենթարկելով այն տրամաբանական կոմպոզիցիայի, սա արդէն ազդեցութիան խնդիր չէ, այլ ստեղծագործութիւնն. արվեստի բնագավառում նոր նվաճում է Յերեանի Պետրոսյանի համար:

Բեմադրութ. Ս. Գուլակյանի Պեպո 2 եպիզոդ արտ. ձեվով Ս. Թառյանի

«ՊՐՈՒՆՏԱՐ» ԹԻՖԼԻՍ
ՀԱՅԵՐԵՆ ԼԵԶՎՈՎ 1930 թ.

Յերևանի Պետական Թատրոնի գաստրոլաչին ներկայացումները գալիս են ապացուցելու, վոր հայ նախահեղափոխական Թատրոնի գեղարվեստական անկենդան ու անհիմն բոլոր ձևերն հիմնահատակ են արված, այդ անկենդան ավերակների վրա այսօր բարձրանում է Յերևանի պետական դրամադ, վոր համարձակորեն կարող է հեղափոխական հայ Թատրոնի անունը վաստակել: Տաղանդավոր չլերիտասարդ ուսուցիչը Գուլակյանի բեմադրությամբ «Պեպոն» կատարյալ հեղաշրջում է հայ Թատրոնի կյանքի ասպարեզում: Գուլակյանի բեմադրած «Պեպոն» չի զիջում Մեյերխոլդի «Ռեվիզորին»: Յերևանի Պետական Թատրոնի մի շարք ներկայացումները գալիս են ապացուցելու մեզ, վոր նրա գերասանական խումբը մի ամուր ստեղծագործական կոլլեկտիվ է:

Բեմադրութ. Ս. Գուլակյանի Պեպո 16-րդ եպիզոդ արտ. ձեվով Ս. Թառյանի

«ՊՐՈՒՆՏԱՐ» ԹԻՖԼԻՍ

ՎՐԱՑ. ԼԵԶՎՈՎ № 108—1930 թ.

Մեծ հետաքրքրություն առաջ բերեց Պեպո-յի բեմադրությունը: Հայ մեծ դրամատուրգի կոմեդիայի բնագրի կոմպոզիցիայի մի փորձ է. (Մեյերխոլդի բեմադրությունների փոճով):

Արդյո՞ք հաղթող դուրս լիկավ Ուսուցիչը Գուլակյանն իր կատարած փորձում: Կասկածից զուրս է, վոր բեմադրությունը բոլորովին վերանորոգել է պլեյսան, նոր հետաքրքրություն է ընձևուել նրան:

Պեպոյի բեմադրությունը մեծ ազդեցություն թողեց հանդիսականների վրա:

„СОВЕТСКИЙ ТЕАТР“
Москва № 8. 1930 г.

«ПЕПО» в последней постановке (реж. Гуллакяна) взят в разрезе сгущения, усиления и выявления классовости действующих лиц, в плане столкновения не нравственно противоположных, как это мыслил автор пьесы Сундукян, а борьбы общественно — различных классовых сил.

Свои маски Сундукян об«единяет рядом параллельно текущих интриг, от основного сюжетного стержня перебрасывает зрителя к ряду побочных, и в этих качествах драматургии и лежит несомненное средство Сундукяна с Гольдони. Для такого показа армянские актеры искусны и тонки.

МАРКОВ.

ПЕПО

Гостеатр к постановке этих пьес («ПЭПО» и «ХАТАБАЛА») подошел не как историк, а как революционер. Театр не улыбается, а издевается. Он не смеется, а казнит. Он не «регистрарует», факты, а классово их объясняет.

В „ПЕПО“ он (театр) обнажил всю гнилую мерзость жадной, сластолюбивой, хищной и преступной буржуазии.

В „ХАТАБАЛА“ он показал ее же, как собрание отвратительных масок алчности, наживы и карьеризма.

Необходимо признать, что молодая режиссура театра великолепно овладела этим методом, а опытные и умелые актеры мастерски справляются со стоящими перед ними задачами.

И. КРУТИ.

ПЕПО

„ВЕЧЕРНЯЯ МОСКВА“
Москва 27/VII—1930 г.

Большое художественное мастерство артистов, творческий размах режиссера и оригинальная трактовка пьесы, вследствие чего полностью раскрывается социальная сущность ее сюжета, все это способствовало большому успеху, выпавшему на долю „ПЕПО“ в исполнении Гостеатра Армении.

Талантливый режиссер Армен Гуллакян преподнес „ПЕПО“ в новой трактовке. В результате „ПЕПО“ предстал не бытовой комедией в стиле Островского и не классической комедией Мольера, а получился показ целой эпохи, где раскрывается социальная сущность начинающейся борьбы двух сил — пролетариата и капитала.

Крепкий подбор артистических сил, революционный взлет молодой и даровитой режиссуры ставит театр Армении в одну шеренгу с лучшими столичными театрами.

А. РУНОВ.

„РАБОЧИЙ И ИСКУССТВО“
1930 г. № 23.

«ПЕПО» в постановке А. Гуллакяна взят в разрезе сгущения, усиления и выявления классовости действующих лиц, в плане столкновения не нравственно противоположных сил (как это мыслил автор пьесы Сундукян — 60 г.), а борьбы общественно — различных классовых слоев.

Г. ВАНАНДЕЦИ.

«ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՅՍՏԱՆ»

Յերևան 1931 թ.

Վ. Վաղարշյանի «Ողակում» պիեսը բեմի պատկերացման նյութ է դարձնում հեղափոխական կռիվները Հայաստանում, Զանգեզուրում, իր այդ հիմնական հյուսվածքի մեջ առնելով և մի 2-րդ՝ Հայ-Թուրք ազգամիջյան կոտորածների հարցը։ Այդ պիեսի բեմական հիմնական արժանիքը նրա վերջում ամբողջականությունն է գործողության զարգացման և վերջավորման ամիսի, մասամբ հարիժ իրագործումը։

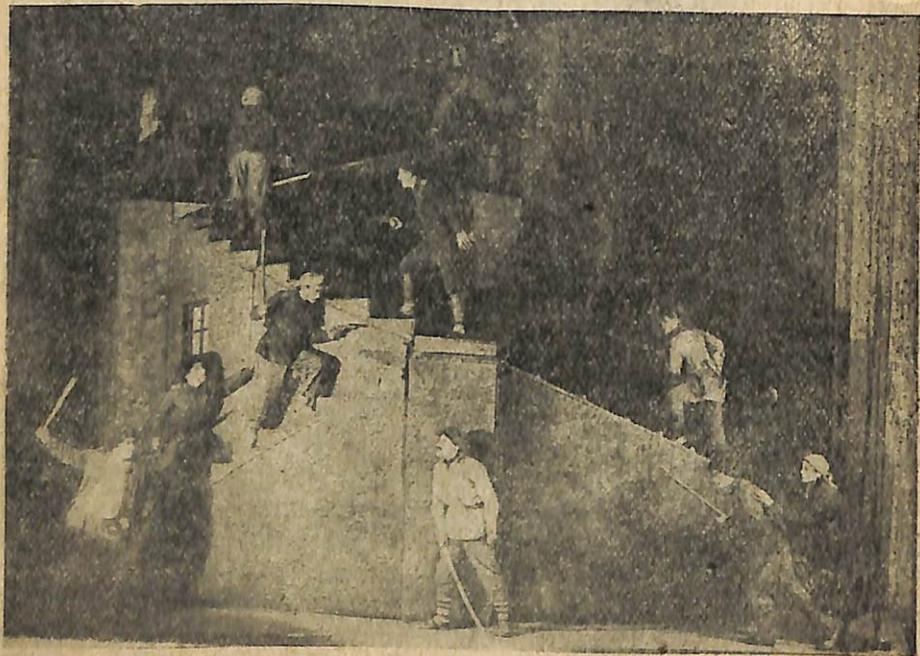
Հիմնական դրույթ ունենալով դրսևիորելու ցուցադրվող պիեսի դասակարգային արժեքը, բեմական մաքսիմում միջոցներով ուժեղացնել այդ դրսևիորումը, Գուլլակյանի բեմադրությունը կենտրոնական տիրապետող մոմենտ է դարձնում գործող անհատների միջոցով դասակարգային պայքարի արտահայտությունը։

Վաղարշյանի «Ողակում» 2-րդ պատկ. արտ. մեկավ. Մ. Ստրուկյանի

Բնագրութ. Ա. Գուրակյանի Ողակում 3-րդ պատկ. արտ. ձեվով. Մ. Արուսյանի

Բնագրութ. Ա. Գուրակյանի Ողակում 7-րդ պատկ. արտ. ձեվով. Մ. Արուսյանի

Բնագրութ. Ա. Գուրակյանի Ողակում 7-րդ պատկ. արտ. ձեվով. Մ. Արուսյանի

Բնագրութ. Ա. Գուրակյանի Ողակում 8-րդ պատկ. արտ. ձեվով. Մ. Արուսյանի

«ԽՈՐՀՐԳԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆ»

ՈՂԱԿՈՒՄ

Յերևան 1930 թ.

Այս տարվա ինքնուրույն գործերից առաջինն է ընկ. Վաղարշյանի «Ողակում» պիեսը:

«Ողակում» պիեսի նյութը վերցրված է Հայաստանի լեռնային մասից՝ Զանգեզուրից՝ և ընդգրկում է Նժդեհյան «սպարապետության» վերջին օրերը:

«Ողակում» պիեսը ընդունվում է դիտողի կողմից ուշադրությամբ, և ինչ խոսք, վոր կունենա հաջողություն թե մեզ մոտ և թե այլ բեմերում:

«ԽՈՐՀՐԳԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆ»

ԹՇՆԱՄԻՆ

Յերևան 1931 թ.

24

«Թշնամին» պիեսում բավական հաջող և ունի կերպով դրսևորված է մեր այդ ժամանակվա գյուղը, իր դասակարգային սրված պայքարով: Պայքար, վորը հետևանք է մեր հաջողությունների ու նվաճումների: Պայքար, վորտեղ կատաղած դասակարգային թշնամին—կուլակը, դաշնակն ամենատուր միջոցներով պայքարում են կոլտնտեսության դեմ:

«Թշնամին» վորպես ինքնուրույն պիես, ունի մի շարք առավելություններ և դիտվում է մեծ տրամադրությամբ ու հետաքրքրությամբ: Ամբողջ 9 պատկերը հանդիսատեսին պահում են շարունակ կենտրոնացած և լարված վիճակում:

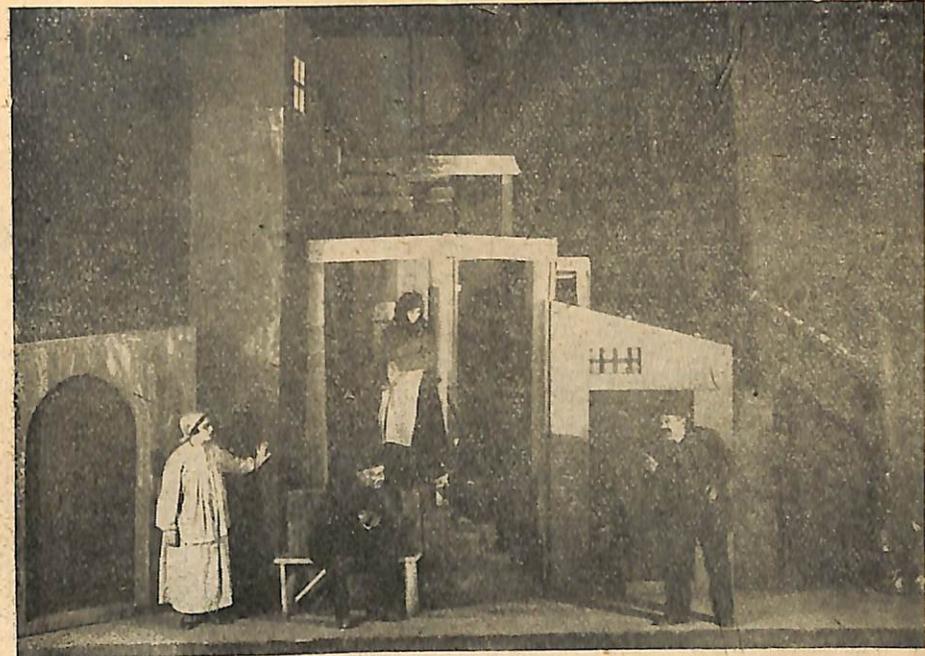
«ԽՈՐՀՐԳԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆ»

«ՅԵՐԲԻ ԿԱՆՉՈՒՄ ԵՆ ԱՔԱՂԱՂՆԵՐԸ»

Յերևան № 104 1930 թ.

Ընկ. Շամիրխանյանը (բեմադրող Ռեժիսոր) վոչ միայն ըմբռնել է սոցիալ-դեմոկրատների վերաբերմամբ բռնած մեր գաղափարական հիմնական դրույթը, այլև՝ նրանից չեղնելով, կարողացել է նյութը բեմական ունիթ միջոցներով կառուցել:

Բեմադրողն աշխատել է և գործողության վայրի ամբողջական տպավորություն հաղորդել և իմաստավորել բեմական յուրաքանչյուր կարևոր դրույթունը:

Բեմադրու. Վ. Վաղարշյանի Թշնամին 3-րդ պատկ. արտ. մեկավ. Մ. Արուսյանի

25

Բեմադրու. Վ. Վաղարշյանի Թշնամին 4-րդ պատկ. արտ. մեկավ. Մ. Արուսյանի

Բեմադրութ. Վ. Վաղարշյանի 6-րդ պատկ. արտ. ձեվով. Մ. Արուսյանի

26

Բեմադրութ. Վ. Վաղարշյանի 6-րդ պատկ. արտ. ձեվով. Մ. Արուսյանի

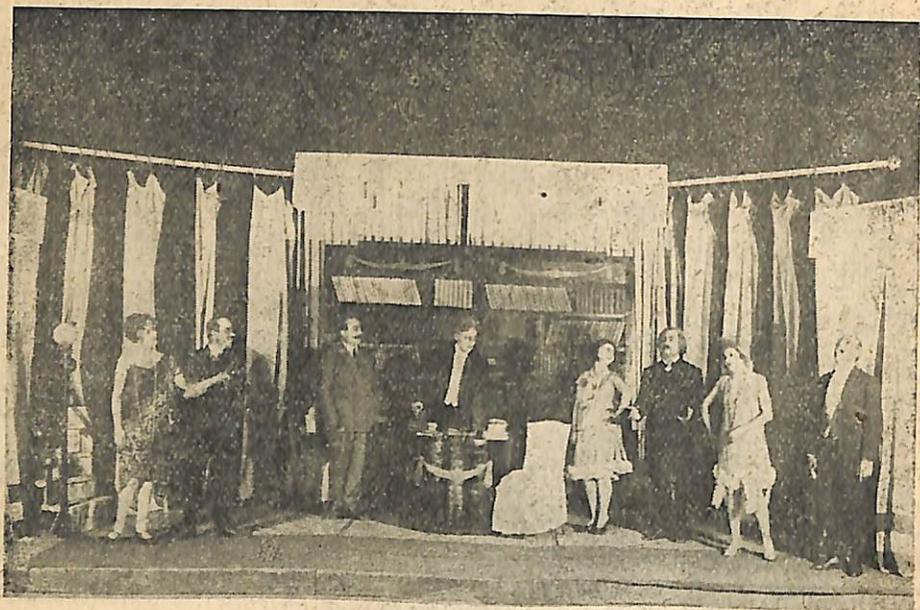

Բեմադրութ. Տ. Շամիրխանյանի «Յերբ ախաղաղները կանչում են» 1-ին պատկ. արտաբ. ձեվով. Կ. Մինասյանի

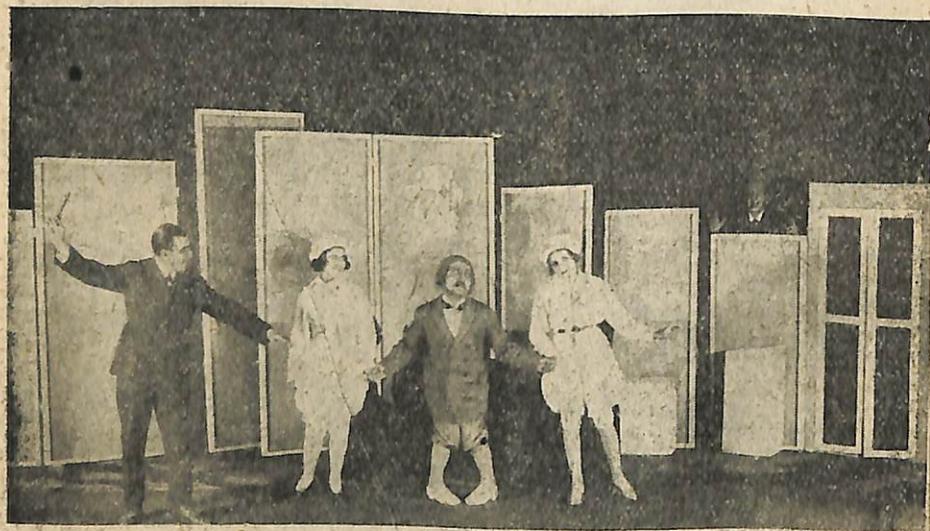
27

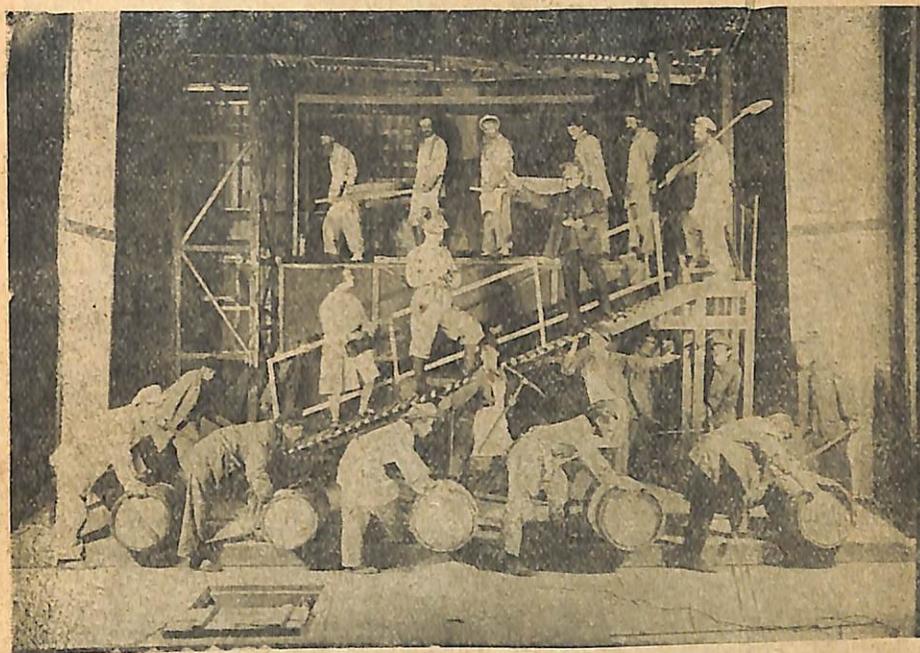
Բեմադրութ. Տ. Շամիրխանյանի «Յերբ ախաղաղները կանչում են» 3-րդ պատկ. արտաբ. ձեվով. Կ. Մինասյանի

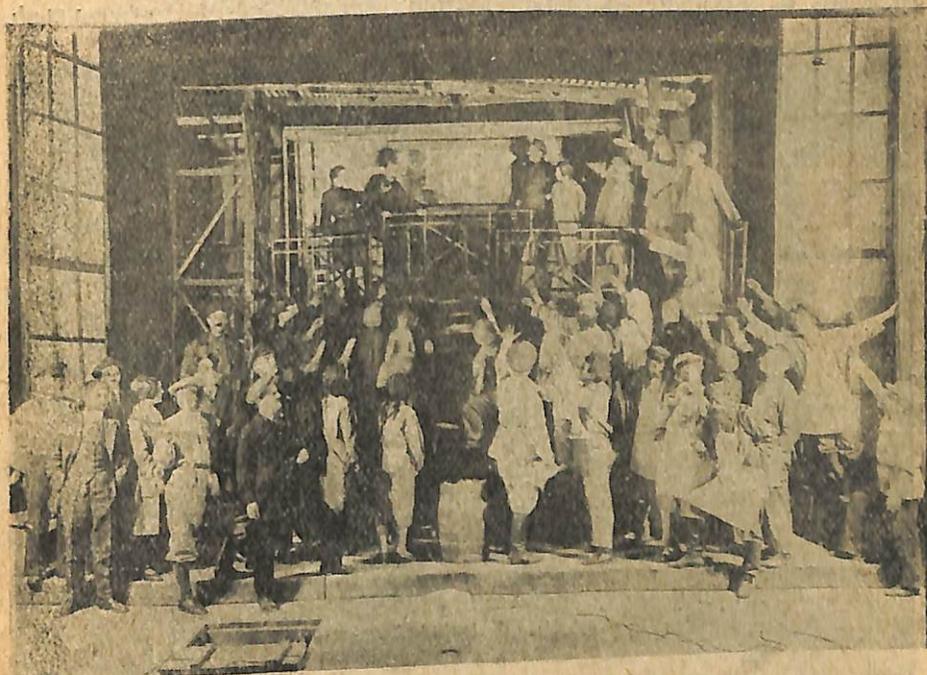
Բեմադրութ. Տ. Շամիրխանյանի «Յեր անաղաղները կանչում են» 3-րդ պատկ. արտաբ. ձեկավ. Կ. Մինասյանի

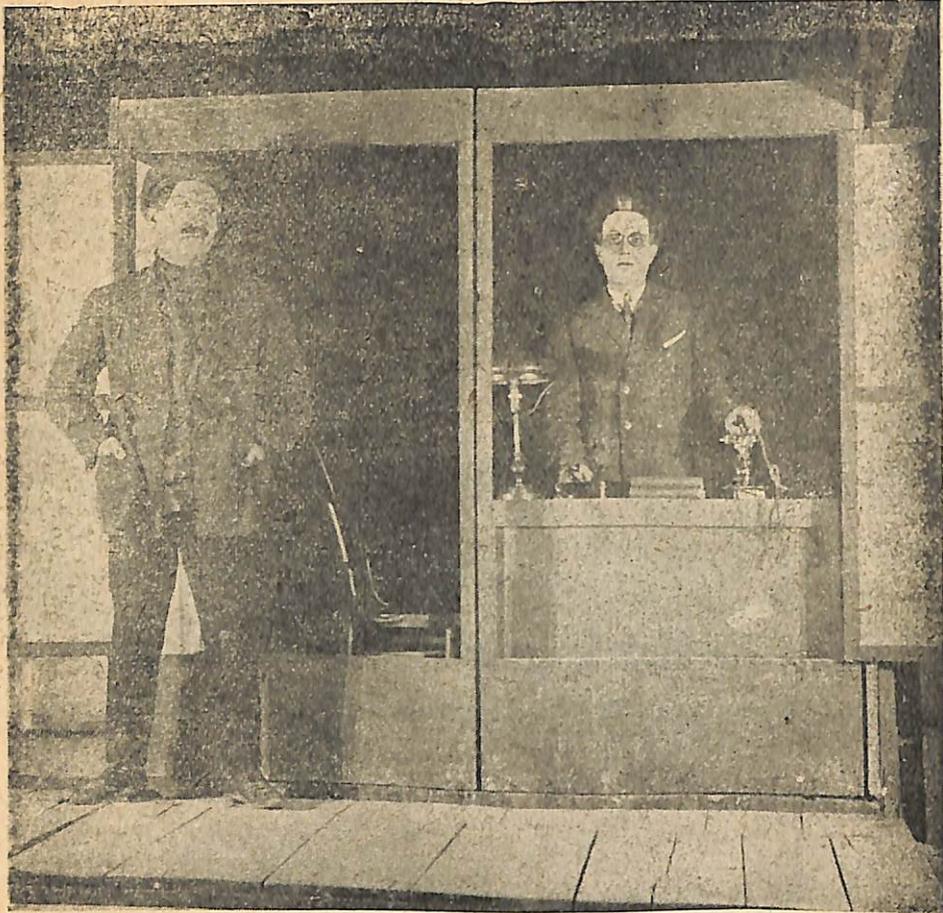
Բեմադրութ. Տ. Շամիրխանյանի «Յեր անաղաղները կանչում են» 7-րդ պատկ. արտաբ. ձեկավ. Կ. Մինասյանի

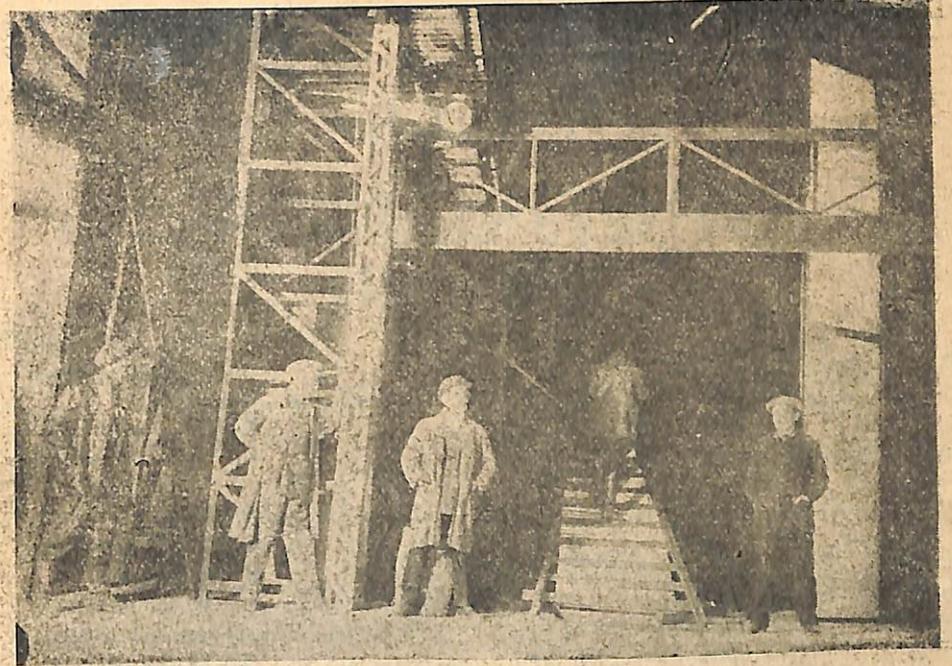
Բեմադրութ. Ս. Գալլիանյանի Յեմեյ - րդ պատկ. արտ. ձեկավ. Վ. Կամարզեկցի

Բեմադրութ. Ս. Գալլիանյանի Յեմեյ 6-րդ պատկ. արտ. ձեկավ. Վ. Կամարզեկցի

Երևադրուք Ա. Գուլակյանի Տեխնիկական 5-րդ պատկ. արտաբ. ձևված. Վ. Կոմարոզիկի

Երևադրուք Ա. Գուլակյանի Տեխնիկական 8-րդ պատկ. արտ. ձևված. Վ. Կոմարոզիկի

Գ. ՍՈՒՆԴՈՒԿՅԱՆՑ

Խ Ա Թ Ա Բ Ա Լ Ա

Կատակ. 4 արար. (6 պատկ.)

≡ Ա Ն Ձ Ի Ն Բ ≡

Գարասիմ Յակուլիչ Չամբախով, վաճառական.	Օ. Վե Ս. Վեխոյան
Մարգարիտ, նրա նշանկու աղջիկը	Սյուզան-Գարագա
Իսայի, վաճառական, Չամբախովի ազգականը վաստ. դեր.	Բ. Մուրադյան
Նատալիա, Իսայու կինը. վաստակավոր-դեր.	Ո. Գուլազյան
Գևորգ Մասիսյանց, աստիճանավոր.	Գ. Չանիրեզյան
Բեթևան, Գևորգի մայրը, աչրի կին.	Լ. Սելեանյան
Սամփերի, Գևորգի մորաքույրը, միջնորդ կին վաստ. դեր.	Հասմիկ
Մարգիտ, Չամբախովի ծառան.	Տ. Շամիրխանյան
Արտեմ, Իսայու ծառան.	Գ. Գաբրիելյան

Բեմադրություն՝ Գլխ. ռեժիսյոր Ս. ԳՈՒԼԼՈՒՅՑՆԻ
 Արտաբեմադրություն՝ Ս. ԹԱԲՅՑՆԻ
 Յեռաձուլություն Ս. ՇԱԹԻԲՅՑՆԻ

Երևադրուք Ա. Գուլակյանի Տեխնիկական 7-րդ պատկ. արտաբ. ձևված. Վ. Կոմարոզիկի

Պ Ե Պ Ո

2 մասից (17 եղիգոյ՝ 1 ընդմիջումով)
Տեկստի կոմպոզիցիան՝ Ա. ԳՈՒԼԼԱԿՅԱՆԻ

Ա Ն Ա Ի Ն Բ

Table with 2 columns: text descriptions and corresponding letters (A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, X, Y, Z).

Տիպեր, մտցված ուժի ստուրայի կողմից

Table listing various typographic terms and their corresponding letters (A-Z).

Վաճառականներ, լրատ խաղացող կանայք, մշակներ և կինտոներ:

Բեմագրութուն Գլխ. ուժի ստուր՝ Ա. ԳՈՒԼԼԱԿՅԱՆԻ
Արտաքին ձևավորում՝ ՍՏ. ԹԱՐՅԱՆԻ
Յերաժշտութուն՝ Ս. Բ ԱԼԱՍԱՆՅԱՆԻ

Ո Ղ Ա Կ Ո Ւ Մ

Իրամա 5 գործ. 8 պատկերով.

Ա Ն Ա Ի Ն Բ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

Table with 2 columns: text descriptions and corresponding letters (A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, X, Y, Z).

ԳԱՇՆԱԿՑԱԿԱՆ ԲԱՆԱԿ

Table with 2 columns: text descriptions and corresponding letters (A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, X, Y, Z).

ԲՆՅԼՇԵՎԻԿՆԵՐ

Table with 2 columns: text descriptions and corresponding letters (A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, X, Y, Z).

ԳՅՈՒՂԱՑԻՆԵՐ

Ասլան ամի, նախկին հովիտ
 Ա. գյուղացի
 Բ. գյուղացի
 Մշեցի գաղթական
 Չուռ
 Անուշ
 Մառա
 Ս. Աղջիկ
 Բ. Աղջիկ
 Տըմբըլաշի
 Յերեխա

Վ. Վաղարշյան
 Գ. Գաբրիելյան
 Լ. Մուրյան
 Տ. Ս. Բրահամյան*)
 Ռ. Սարոյան*)
 Ռ. Վարդանյան
 Լ. Աշխենյան
 Մ. Պարոնիկյան*)
 Վ. Սեփանյան
 Մ. Աբեղյան
 Թ. Դիլանյան

ՔՈՒՐԲ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐՆԵՐ

Ռաշիդ բեկ, հարուստ կալվածատեր
 Մուլա
 Հասան
 Ահմեդ
 Սաֆար

Տ. Սյվազյան
 Ս. Հովհաննիսյան*)
 Ս. Աբեղյան*)
 Գ. Պողոսյան

*) Պատվատրուհին կից թատեր. տեխնիկումի 2-րդ կուրսի ուսանողներ

Գյուղացիներ, զինվորներ, մասուղերիստներ, թուրք աղալարներ, մուրացիկան՝ կին ու չերեխաներ, բայլընիկ աշխատողներ, հյուրեր, կարմիր բանակայիններ և այլն:

34 Դեպքը տեղի չե ունենում Հայաստանի շքանշանին մի հարուստ-չեռնային՝ մեծ գյուղում.

1920 թ վ ի ն

Բեմադրութուն գլխ. Ռեժիսյոր Ա. ԳՈՒԼԼԱԿՅԱՆԻ

Ռեժիսուրա՝ Ա. ԳՈՒԼԼԱԿՅԱՆ, Վ. ՎԱՂԱՐՇՅԱՆ

Արտաքին ձևավորում՝ Մ. ԱՐՈՒՏՉՅԱՆԻ

Բեմադրութ. Վ. Վաղարշյանի Թ. Տիմախի 5-րդ պատկ առու. ձևավ. Մ. Աբեղյանի

S. ՆԱԽՈՒՄՅԱՆ

Թ Շ Ն Ա Մ Ի Ն

ՊԵՏԵՍ 5 ԳՈՐԾՈՂՍԻԹՅԱՆ ՊԵՏԱԲՈՎ

— Ա Ն Ձ Ի Ն Բ —

Դավիթ, ախտիվ կուրնավոր, գյուղ թղթակից	Ա. Վեա Ս. Վեաիսյան
Շողիկ, Դավիթի կինը, Սողաթիկի աղջիկը	Ռ. Վարդանյան
Հեթումյան Վաղարշակ, կուխտղի վարչության նախագահը	Ս. Վարդանյան
Ստեփան, կուխտղի քարտուղար	Ի. Բուրժուաճյան-Ռի
Բրմույան, Գյուղխորհրդի նախագահ Վաստ. գեր.	Բ. Մուրազյան
Վոսմ, Գյուղխորհրդի քարտուղար	Ծ. Սամուկյան*)
Արմո	Գ. Գաբրիելյան
Վարդան	Վ. Բագրատուցի*)
Մամիկոն	Ռ. Սարոյան*)
Սաքո	Ս. Աբեղյան*)
Աշխեն, Վաղարշակի կինը, ախտիվ կուրնավորուհի—Վաստ. գեր.	Հասմիկ
Աշոտ, գյուղական բժիշկ քարտուղար	Գ. Աբրիկյան
Գարսևան	Գ. Պողոսյան*)
Սողոմոն	Ս. Հովհաննիսյան*)
Չոթկենց, կուխտղի հաշվետար փաստարար, գաղ- նակցական	Մ. Կուսանյան

Սաղաթեղ } հուլիսին
 Մարուք }
 Ալեքսի, նախկին մաուզերիսա
 Բարսեղ, չքավոր
 Գեորգյան Մուրադ, մեխանիկական դործարանի
 զիրեկտոր
 Պողոս, գործարանի հուսրջիջի քարտուղար
 Գրիգոր, վարպետ
 Մարտին, գործարհումի նախագահ
 Ռուբեն } Սոաջավոր, ակադի բանվորներ
 Վասիլ }
 Զաքար, բանվոր
 Լեօն, բանվոր
 Հակոբ, »
 Գարո, »
 Դատախազ
 Սանդուխտ, Սաղաթեղի կինը
 Առաքել }
 Մանակ } Հարևան կուլտուրի անդամներ
 Անուշ }
 Բանվորներ, գուլագյիններ զեղջկուհիներ և այլն

Լ. Մարյան
 Հ. Ավագյան
 Վ. Մարգուհի
 Տ. Աբրահամյան*)
 Հ. Ներսեսյան
 Վ. Դասոյան
 Ծ. Սամուկրանյան*)
 Տ. Շամիրիանյան
 Գ. Զանթրեգյան
 Տ. Այվազյան
 Գ. Ասլանյան*)
 Գ. Պողոսյան*)
 Գ. Մուսեղյան*)
 Ռ. Սարոյան*)
 * *
 Լ. Ալեքսանյան
 Գ. Մուսեղյան*)
 Տ. Աբրահամյան*)
 Վ. Սեֆանյան

*) Պետթարունին կից թատերական տեխնիկումի 2-րդ կուրսի ուսանողներ
 Բենամարտություն՝ Վ. ՎԱՂԱՐՅԱՆԻ
 Արտաքին ձևավորում՝ Մ. ԱՐՈՒՅՅԱՆԻ
 Ինստիտուտի ասիստենտ՝ Գ. ԳՍԲԻԵԼՅԱՆ

Բրնադրուք. Տ. Շամիրիանյանի «Յերբ օտաղաղները կանչում են»
 5-րդ պատկ. արտ. ձևավոր. Կ. Մինասյանի

ՅԵՐԲ ԱՔԱՂԱՂՆԵՐԸ ԿԱՆՉՈՒՄ ԵՆ

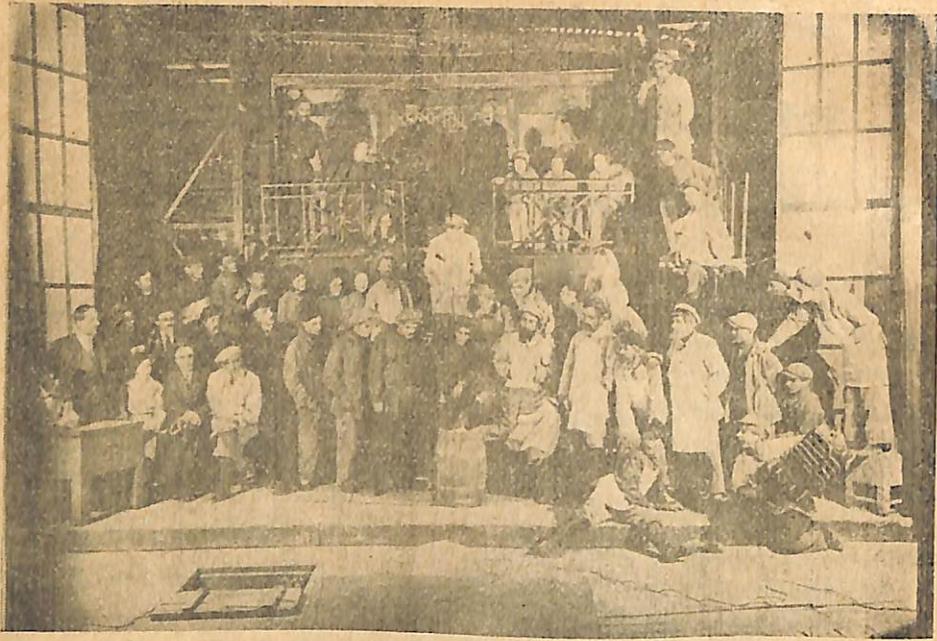
ՊԻԵՍ 8 ՊԱՏԿԵՐՈՎ ԹԱՐԳՄ. Գ. ԳԱՐԻԵԼՅԱՆԻ

== Ա Ն Ձ Ի Ն Բ ==

Լանդեցկիյ եղուարդ . . . . . Զ. Ներսեսյան
 Խրիստինա, նրա կինը . . . . . Վաստ. դեր. Հասմիկ
 Լինդա } նրանց . . . . . Ռ. Վարդանյան
 Հենրիխ } զավակները . . . . . Սյուզան-Գարագաւ
 Պապ . . . . . Վաստ. դեր. Գ. Սվետյան
 Ու-Չան-Ֆան (չինացի) . . . . . { Բունիարյան-Որի
 . . . . . Գարբեղյան Գ.

Շաֆ } Խորհրդային Ռուսաստան այցելած Լ. Մարյան
 Մարթա Դրեյ } Վաստ. դեր. Ռ. Գուլազյան
 Բլումենաու } բանվորական պատգամավորներ Կ. Դասոյան
 Յվիլեկոֆ . . . . . Վաստ. դեր. Բ. Մուսրազյան
 Դոկտոր Յուլիուս Հալբե } սոց. դեմոկր. տե- . . . . . Սվետ Սվետիան
 Ռեյնեկե } զական կոմիտե- . . . . . Վ. Վազարոյան
 Կուրց } չի անդամներ . . . . . Հ. Ավագյան
 Կոմիտեյի աշխատակից . . . . . Գ. Մուսեղյան*)
 Մեգելիքաուտ (խոշոր արդյունահարերոց) . . . . . Ս. Վարդանյան
 Տիկին Մեգելիքաուտ, նրա կինը . . . . . Հ. Գարագաւ
 Եմիլիա, նրանց աղջիկը . . . . . Վ. Սեֆանյան
 Ռուդի, Եմիլիայի կուղինը . . . . . Գ. Զանթրեգյան
 Կեատի . . . . . Լ. Ալեքսանյան
 Պեկեր, Հալբեյի սպասավորը . . . . . Տ. Այվազյան
 Միցցի, Հալբեյի սպասուհին . . . . . Հ. Աղաջանյան*)
 Գյուրջե (Մեգելիքաուտի անձն. քարտ.) . . . . . Վ. Բագրատուհի*)
 Ինժեներ Յիգլեր . . . . . Ծ. Սամուկրանյան*)
 Բանվորներ, բանվորուհիներ, ֆաշիստներ

*) Պետթարունին կից թատերական տեխնիկումի 2-րդ կուրսի ուսանողներ
 Բենամարտություն՝ Տ. ՇԱՄԻՐԻԱՆՅԱՆԻ
 Արտաքին ձևավորում՝ Կ. ՄԻՆԱՍՅԱՆԻ

Բեմադրութ. Ա. Գուրախյանի Տեմպ 6-րդ պատկ. արտաբն ձեւով. Վ. Կոմարովնի

Ն. ՊԱԳՈՂԻՆ

Տ Ե Մ Պ

ՊԻԵՍ 8 ՊԱՏԿ.— ԹԱՐԳ. Գ. ԳԱՐԻԵԼՅԱՆԻ

≡ Ա Ն Զ Ի Ն Բ ≡

Բողբեր, Ստեպան Սիմյոնիչ, Շինարարութեան պետ	Ս. Վեա	Ա. Վեախոյան
Բողբերա Վալլիա, նրա քույրը, բժիշակի ուսանող կոմյերիտուհի	Սյուզան-Գարագառ	
Մաքսիմկա, Ռացբուրոյի վարիչ	Ս. Վարզանյան	
Լագուտին, Միացյալ կուս. բյուրոյի քարտուղար	Վ. Դասոյան	
Դանչարով, Յուրիչ Նիկոլայիւիչ, գլխավոր ինժեներ	Վ. Վաղարշայան	
Փյոյոր Իվանովիչ, նրա քարտուղարը	Գ. Ս. Ալանյան *	
Չուսին, Անդրեյ Ֆոմիչ, Տնտես. բաժնի վարիչ	Գ. Ս. Շրիկյան	
Գրուզգոյով, ինժեներ տեխնոլոգ	Ի. Ռի-Բունյարյան	
Դանիլ Դանիլովիչ, ինժեներ	Տ. Ս. Վաղանյան	
Կալուզին, ինժեներ	Վաստ. դեր.	Գ. Ս. Վեայան
Տատյանա Լվովնա, նրա կինը	(Լ. Ս. Լեւոնյան	
	(Զ. Ս. Ղազարյան*)	
Սուրվյով, ինժեներ, տրանսպորտի վարիչ	Գ. Ջանիբեգյան	
Միտտեր Լարտեր, ամերիկացի ինժեներ	Զ. Նեբեսայան	
Յեկեմեիւա Նիւարդովնա, նրա թարգմանիչը	Ռ. Վարզանյան	

Կրալիչկին, մետաղագործ բանվոր	(Վ. Բագրասունի*)	
	(Մ. Սամոկրանյան*)	
Կոմյազին, մեքենավար	(Ն. Գեվորգյան *)	
	(Վ. Բագրասունի *)	
Տյոմին, Կոնդրատ (Միրոք) բանվոր	Վաստ. դեր.	Մ. Մանվելյան
Միշկա, բանվոր		Տ. Շամիբխանյան
Սաշկա, »		Գ. Գաբրիելյան
Ֆեոխակա, »		Ռ. Սարոյան*)
Ֆերմուլայ, կառուցող բանվոր		Վ. Մարգունի
Միխայիլա » »		Լ. Մարյան
Արամոն » »		Մ. Կոստանյան
Սուսանտոխինով » »		Բ. Մուրադյան
Չոտով Անիսիմ » »		Զ. Ս. Վաղանյան
Իվան Անտաշ » »		Գ. Պոգոսյան *)
Խոնարարուհի » »		Զ. Գարագառ
Ռոբինչիկ, Բողբերիկի քարտուղարը		Ս. Սեբեդյան *)
Շոֆեր		Ն. Գեվորգյան
Տաննապետ		Գ. Մուսեղյան*)
		(Մ. Գիլանյան*)
		(Ս. Լարուբյունյան*)
Տյուշա		Զ. Ս. Ալանյան *)
Ի-ին տեխնիկ		Ն. Գեվորգյան*)
Ուրդ »		Ս. Սեբեդյան *)
Արտադրական հանձնաժողովի քարտուղար		Ն. Գեվորգյան*)
Պետրազվարչուկյան աշխատակից		
Պետրազվարչուկյան աշխատակից		
Ի-ին բանվորուհի		**
Ուրդ »		Մ. Պարոնիկյան *)
Ուրդ »		Վ. Սեփանյան
Ուրդ »		Ս. Սարգսյան *)
Բանվորուհի		Ռ. Սեբեդյան *)
Աղջիկ		**
Սեվազործ բանվոր		Տ. Սեբեդյան*)
» »		Ս. Լավանցիսյան*)

Կառուցող բանվորներ, սեվազործ բանվորներ և այլն:

*) Պետխատրանին կից Թատերական տեխնիկումի 2-րդ կուրսի ուսանողներ

Բեմադրութեան պլան. Ռեժիսոր Ա. ԳՈՒԼԼԱՅԱՆԻ
Արտադրին ձևավորում՝ Վ. ԿՈՍՏԱՆՅԱՆԿՈՒ
Ռեժիսորի-ասիստենտ Գ. ԳԱՐԻԵԼՅԱՆ

6748